

บทบรรณาธิการ

ระลึกคุณครู

แด่ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อภัย ชุมนี
หัวหน้าภาควิชาจุลชีววิทยาท่านแรก ที่จากไป...

นรากร ธรรมบุตร*

Dhamobutra N. A tribute to professor Aphai

Chamunee. Chula Med J 1981; 25 (5) : 989-992

The professor was one of the early pioneers who helped making our medical school as it is now. He contributed immensely to the Department of Microbiology, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, and became its first head department. His researches on cholera, hemorrhagic fever, and other infectious diseases were numerous and invaluable. As a teacher, he was dedicated to his work. He served the department faithfully and effectively until his retirement. On April 21, 1981, we lost a great man to diabetes and cardiovascular accident. His work would remain with and carried on by us, his students and colleagues.

* ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติในอดีต :

ท่านอาจารย์ เกิดเมื่อ 13 ตุลาคม 2469 ที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วจึงได้มาเรียนต่อที่ ร.ร. สวนกุหลาบ จบแพทยศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) ปี 2481 เป็นแพทย์คนที่ 585 ของประเทศไทย ผู้ที่เรียนอยู่รุ่นใกล้เคียงกับท่านอาจารย์คือ ศาสตราจารย์ น.พ. จิต ตุ้นดา

ท่านอาจารย์เป็นนักเรียนทุนรุ่นแรกของพระราชนิเวศน์ ศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน อเมริกา และกลับมารับราชการในคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาลอยู่ระยะหนึ่ง เมื่ออายุได้ 40 ปี ได้ลาออกจากราชการ เพราะสุขภาพไม่สมบูรณ์ วุฒิสูงสุดที่ท่านได้รับคือ พ.บ., พ.ก. (กิตติมศักดิ์), Diploma of Bacteriology and Diploma of Skin and

Veneral Diseases.

ประวัติรับราชการ :

ระยะเวลาที่คณะแพทยศาสตร์ ร.พ. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ตั้งขึ้นโดยพระบรมราชปrarภากขององค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอาณาจักรทิศโลก นั้น ในแผนกวิชาพยาธิวิทยา ที่ท่านศาสตราจารย์ น.พ. กิริมย์ สุวรรณเทเมีย เป็นหัวหน้าอยู่นั้น สาขาจุฬาวิทยาชาคผู้เชี่ยวชาญ ศาสตราจารย์ น.พ. เฉลิม พรหมมาส ผู้บัญชาการมหา-

วิทยาลัยแพทยศาสตร์จึงเชิญท่านอาจารย์ น.พ. อภัยฯ กลับเข้ารับราชการ ในสาขาจุฬาวิทยา แผนกวิชาพยาธิ อีกครั้งหนึ่ง

จึงนับได้ว่าท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ก่อตั้ง คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เช่นเดียวกับศาสตราจารย์ หลวงลิบีธรรมศรีพิทักษ์, ศาสตราจารย์ น.พ. สมาน มั่นตราภรณ์, ศาสตราจารย์ น.พ. บันเย็น ทวีพัฒน์ และฯลฯ

อย่างไรก็เป็นที่น่าเสียดายที่อยู่ราชการของท่านอาจารย์ไม่ถือเนื่องกันจึงเป็นเหตุให้ท่านไม่ได้รับพระราชทานเครื่องอิสริยยศระดับสายสะพาย

ชีวิตครอบครัว :

สมรสกับ น.ร.ว. อุไร สนิทวงศ์ มีบุตรชายเพียงคนเดียว เป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

ระยะสุดท้ายของชีวิต :

เมื่อเกษียณอายุ ฯ ปี 2509 นั้น ท่านอาจารย์ยังแข็งแรงดี ศาสตราจารย์ น.พ. เฉลิย วัชรพุก แนะนำให้ไปเป็นแพทย์ที่ปรึกษา ณ ศูนย์การค้าบางแค ท่านทำงานอยู่หลายปี และได้เป็น CVA ศาสตราจารย์ น.พ. ประยุทธ์ ลักษณะพุก ตรวจให้การวินิจฉัย และแนะนำ

ให้เข้ารักษาทัวที่ศูนย์การกรุงเทพฯ ร.พ. จุฬาลงกรณ์ ในความดูแลของอาจารย์ น.พ. ทองจันทร์ แห่งสัตวแพทย์ ระยะนี้จึงพบว่าท่านเป็นโรคเบาหวานด้วย。

แม้ว่าท่านจะถูกเล่าจากโรคแล้วก็ตาม ความเป็นแพทย์และมิจฉารายบรม ที่ทำให้อาจารย์ก่ออุดต ประกอบกิจการแพทย์เพื่อช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ต่อไปโดยมิได้เห็นแก่ความเห็นอย่าง กระทั่งหวั่นระลึกคุณครูของชุมชน คณาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ ปี 2522. ท่านก็ยังมาปรึกษาด้วย ก่อเกิดความปีติเกิดกิจกรรมของท่านมาก

ผลงานทางวิชาการ:

ค้านบริหาร : ท่านอาจารย์นำความเจริญให้กับหน่วยจุลชีววิทยา แผนกวิชาพยาธิวิทยามาก ในครั้งนั้น อาจารย์ประจำห้องมีเพียง 4-5 ท่าน เช่น อาจารย์ พ.ญ. อัมพัน ทัศนีเวช, อาจารย์ น.พ. ชาร ประนิช และอาจารย์ น.พ. คิลอก เย็นบุตร ฯลฯ เป็นต้น

การที่สาขาวิจุลชีววิทยาในแผนกวิชาพยาธิวิทยา สามารถแยกเป็นแผนกอิสระได้นั้น ก็คือความสามารถของท่านที่ได้枉แผนพัฒนามาโดยตลอด จนกระทั่งคณะกรรมการมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญ ท่านจึงได้เป็นหัวหน้า

ภาควิชาจุลชีววิทยาเป็นท่านแรก ในขณะที่ ท่านดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิจุลชีววิทยา และหัวหน้าแผนกวิจุลชีววิทยา นั้น ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีความสบายน่าใจ ในความอารีของท่านเสมอ

ค้านวิจัย : บัญหาโรคติดเชื้อที่สำคัญขณะนั้น ก็คือหิวโภ แล้วเลือดออกท่านอาจารย์ทำวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับจุลชีพก่อโรคเหล่านามาก บางครั้งต้องขับรถไปรับไข่ที่ไรปฏิชีวนะที่ฟาร์มหลวงสุวรรณ วิชาการสิ่งของ เช่น ตัวยัดหัวของท่านเอง ต้องเลี้ยงสัตว์ทดลองเอง (เพราะไม่มีคุณย์สัตว์ทดลองเหมือนบ้าน) และต้องเดินทางไปประชุมเกี่ยวกับโรคติดเชื้อทั่วประเทศบ่อยๆ เป็นประจำ ขณะนั้น ผลงานทางวิชาการนั้นมีมากจนไม่สามารถจะบรรยายได้

เกี่ยวกับการสอน:

นิสิตบางคนมักจะบ่นว่า สอนไม่ค่อยกระจังแจ้ง แต่ก็หลายคนพอใจ เพาะการสอนแบบนี้ทำให้แบบทุกคนต้องเข้าห้องสมุด และอ่านขั้นตอนที่ท่านแนะ นับว่าเป็นผลดีอย่างมาก ในห้องปฏิบัติการท่านชอบสาธิตการทำ Gold Colloidal test (Lange's test) คือ สีน้ำเงิน โปรเทอิน โกลบูลีน ในน้ำไขสันหลัง เพื่อวินิจฉัยโรคซิฟิลิสสีน้ำเงิน (Cerebrospinal

Syphilis), การทดสอบข้อบัญญัติของ โคค ไปส์ทูลีทส์ (Koch's postulates) และ Complement fixation, และ Treponema pallidum immobilization test ให้ผลลัพธ์ทุกนี้โดยไม่รู้จักเห็นอยู่ ทำความทึ่นเท้นและพอใจถือถูกศิษย์ของท่านเป็นอย่างมาก

ถึงแต่ทันบี 2524 เป็นทันมา อาการเบาหวานของท่านกำเริบขึ้น ประกอบกับมีอาการทางโรค CVA รุนแรงขึ้น ท่านเจ็บได้จากไปอย่างสงบ เมื่อ 21 เมษายน 2524 ช่วงเช้าวิเศษของท่านมีแต่งงานและงานเพื่อสังคมและ

ส่วนรวมโดยไม่รู้จักเห็นอยู่ โกรธไม่เป็นไม่คุ้คร่าใคร..... รู้จักชื่มใจ..... ไม่นินทาเครื่องหลัง..... สมดังพุทธภาษิต ที่ว่า

“โกธ ทเมນ อุฐินนท” พึงหัดความโกรธด้วยความชั่มใจ.

“อนุต ปริเวชเชติ อกุด คณฑาติ บัญทิโภ”
บันทึกย่อเมืองเว้นสังก์ไม่เป็นประไชชน์, คือເວາແຕ່ສົງທີເບື້ນປະໄຍชน໌

ขอให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์คงไปสู่สุคติในสัมป्रายภาพ เทอญ...

น.พ. นราพร ธรรมบุตร